

נא לא להשתין בבית קברות!

עם שחר נכנס עוד טנדר עמוס אשפה לבית-העלמין. הנהג והגבר שישב לידו שפכו במהירות את האשפה והסתלקו מהמקום. האשפה כיסתה את הר מעברים בין המצבות. ערימות על גבי ערימות של פחיובל שבורים, פסולת-בנייה, אוכל רקוב, צמיגי מכוניות, קופסות שימורים כיסו את המעברים, עלו על גדר חיהם והשפכו על המצבות. אחרי רדת החשיכה פולשים אני שים שונים לבית-הקברות וגוני בים הלקי מצבות. במשך היום מסתובבים כלבים בין ערימות הי אשפה ורבים על השלל. עוברים ושיבים מתקרבים מדי פעם לעצי בית-הקברות. עושים את צוריהם וממשיכים בדרךם.

מיטגד זה לא בית-כנסת! **י**למונות ישראל, ונציגם בכאר-שבע, אליהו נאווי, התעלמו לא רק מחילול בית-הקברות המוסלמי, הם הגדילו לעשות, והחרימו מהבדווים גם את מקום התפילה שלהם. אילו העזה מדינה כלשהי לנעול בית-כנסת יהודי ו לאסור על בני הקהילה להמשיך ולהתפלל, היתה קמה צעקה נור-

זה בית-קברות של קהילה הי מונה 30 אלף נפש. אין בו גדר ולא שומר, הזעקות של ראשי הקהילה יכלו אולי להעיר מתים, אך לא את שילטונות המדינה שבה מחולל בית-קברות באופן שיטתי. המדינה שבה מתרחש הדבר דור קא ידועה ברגשות הדתיים הי מפעמים בה, ובכבוד הרב שבו היא מתייחסת לענייני קבורה ו-

המיטגד שלהם הפך למוס'יאון

בית-הקברות שלהם הפך למיזבלה. הבדואים בנגב תובעים להחזיר

להם את כבודם האישי והקיבוצי - ואיש אינו מקשיב

אה בישראל. אך מה שאסור לע- שות ליהודים, מותר לעשות לי מוסלמים. בית-תפילה מפואר, הי מיטגד המוסלמי בכאר-שבע, שי ניבנה על-ידי הבדווים, נלקח מי ידיהם על-ידי עיריית באר-שבע, שהסכה אותו למוס'יאון הנגב. לי בדווים בכאר-שבע אסור להתפלל במיטגד שלהם, ואם ברצונם לי התפלל, הם נאלצים לנסוע לעזה או לחברון.

17 שייחים וראשי שבטים בנגב פנו אל ראש העיריה בבקשה לפי נות את המיטגד ולהפסיק להשתמש בו כמוס'יאון. הם ביקשו שהעיריה תעביר את המיטגד ליד האגודה לטיוע והגנה, כדי שזו תכשיר אותו לשימוש ציבור המתפללים המוסלמים באיזור.

אך גם לפנייה זו לא קיבלו ראשי השבטים תשובה עניינית. בדצמבר 1981, שנה אחרי פניור תיהם של השייחים ושל האגודה, ממשרד עורכי-דין אמנון זכרוני, פנה שוב עורכי-הדין יוסף ברד,

בשמה של האגודה, לראש העיריה אליהו נאווי. ברד חזר שוב על הצורך לגדר את בית-הקברות ר להציב בו שלטים מתאימים. צע דים שהם לדבריו, "פעולות אל מנטריות הנחוצות לשם הפסקת בויון זה של פגיעה בכבוד הי מתיים". בעניין המיטגד ציין עורך הדין ברד: "מיטגד זה נבנה מי כספי הבדווים ומוחזק עתה על ידי עיריית באר-שבע בנסיבות שחוקיותן מוטלת בספק. עלי לצי יין כי שני שרידות ביקשו בי עבר לפנות את המיטגד כדי לי שפצו ולהעמידו לרשות המתפל ללים. אך עיריית באר-שבע עש תה את הישר בעיניה המשיכו להחזיק במיטגד."

שישה חודשים מאחר יותר - במאי 1982, הוכר עורכי-הדין בר לראש-העיריה שטרם נתקבלו תשובה לפנייתו. חודשיים לאח מכן הוכר ברד לנאווי שהוא טרם קיבל אפילו אישור על קבלת מיכ (המשך בעמוד 50)

